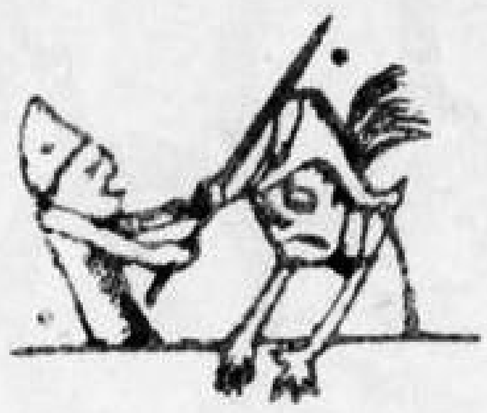

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

—

Π.—Ἀλήθεια τί ἀκούεται περὶ περιφερείας;
Φ.—Θὰ ἔχωμεν, ὡς φαίνεται, μεγάλας ἱστορίας.
Π.—Τί ἐννοεῖς;
Φ.— Θὰ εὑρυνθοῦν...
Π.— Καὶ διὰ ποίου τρόπου;
Φ.—Διὰ τῆς ἐπεκτάσεως ἑνός καὶ ἄλλου τόπου.
Π.—Δὲν ἐννοῶ...
Φ.— Μὴν ἐννοῇς..
Π.— Στηλιάρι θὰ δουλέψῃ.
Φ.—Κι' ἂν κάθε περιφέρεια φαρδύνῃ καὶ στενέψῃ,
ἐσὺ θὰ ζήσῃς, Περικλῆ, ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ χώρου,
φέρων τὸν τίτλον πάντοτε πτωχοῦ λιμοκοντόρου.
Ἀλλ' ὅμως τί νὰ σοῦ εἰπῶ. . μέσα σ' αὐτὴ τὴ φούρια
ἀπ' τὰ πολλὰ βερύκοκα καθώς κι' ἀπὸ τάγγούρια
νομίζω πῶς εὑρύνονται σπουδαίως τἄντερά μου
κι' ἔχει μεγάλην κίνησιν ἡ περιφέρειά μου.
Π.—Καὶ ἡ ' δική μου, Φασουλῆ, τὰ ἴδια ὑποφέρει.
Φ.—Θαρρῶ πῶς τόχει, ἀδελφέ, αὐτὸ τὸ καλοκαῖρι.
Π.—Ἀλλὰ καὶ τοῦ Καμπούρογλου δὲν πάει παραπίσω.
Φ.—Ἐς ἄλλοτε τὴν εὕρυσιν αὐτὴν θὰ συζητήσω.
Π.—Ἐπῆγες 'στῶν Σχολείων μας καὶ σὺ τὰς ἐξετάσεις;
Φ.—Ἐπῆγα μὲ τὸν Ὑπουργό καὶ εἶναι νὰ τὰ χάσῃς.
Π.—Βεβαίως ὅλα τὰ μικρὰ ἠρίστευσαν καὶ πάλιν
καὶ γνῶσιν κι' εὐρυμάθειαν θὰ ἔδειξαν μεγάλην.
Φ.—Τί ἀφθονία πνεύματος! τί θαυμασμός καὶ θρῆνος!
καὶ ὁ μικρός καὶ ἡ μικρὰ τοῦ τάδε καὶ τοῦ δεῖνος
κατέπληξαν τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς παρατυχόντας,
τοὺς διδασκάλους, τοὺς γονεῖς καὶ ὅλους τοὺς ἀπόντας,
ἀλλ' ὅμως μὲ τὸ πνεῦμα των κατέπληξαν κι' ἐμένα
κι' ἀμέσως ἀνεκραύγασα μὲ χέρια σηκωμένα:
«Ὦ! χαῖρε χώρα πνεύματος κι' ἑστία τῶν γραμμάτων,
ἡ πλήρης αἴγλης φαεινῆς καὶ κυνικῶν καυμάτων,
ἡ μεταλαμπαδεύουσα τὸ φῶς τῆς διανοίας
εἰς πάσας τὰς ἐσχατιὰς κι' εἰς ὅλας τὰς γωνίας!
Ἂν καὶ πληθὺς ἐπέρασεν αἰώνων ἕως τώρα,
ἀλλ' ὅμως μένεις ἡ αὐτὴ τῆς πανσοφίας χώρα
καὶ κατακτῆς πνευματικῶς τὰ γένη τῶν βαρβάρων,
τῶν Τούρκων, τῶν Μασσαγετῶν, τῶν Γότθων, τῶν [Βουλγάρων,
ἀκμαία δὲ ἡ δόξασου παντοῦ ἀντανακλᾶται...
Π.—Ὁ Ἕλλην φύσει ἔξυπνος, βρὲ Φασουλῆ, γεννᾶται.
Φ.—Χαρῆτε τέκνων ἀγλαῶν τρισόλβιοι πατέρες
καὶ σεῖς μητέρων σεβαστῶν μακάριαι γαστέρες,
ἐπὶ καιρὸν βαστάσασαι τοὺς νέους μας φωστῆρας
καὶ σεῖς μαστοὶ θηλάσαντες τοὺς μέλλοντας σωτῆρας.
Ἰδού! τοὺς βλέπω, Περικλῆ, εἰς τὴν Ἀκαδημίαν...
σπουδάζουν τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἀστρονομίαν,
ἐλιγαῖς διπλόνουν καὶ τυρὶ μὲς 'στὰ διπλώματά των,
κυττάζει πρὸς τὸν οὐρανὸν ἡ περιφέρειά των
κι' ἐν σοβαρότητι πολλῇ διέρχονται τὰς ὥρας...
ἀλλ' ὅμως βλέπω, Περικλῆ καὶ σπουδαζούσας κόρας
καὶ ἀνταυγάζει ἀπ' ἐκεῖ ἓν φῶς ἀκτινοβόλον,
ἐκεῖνος δὲ ὁ ἀναιδὴς κι' ὁλόγυμνος Ἀπόλλων
ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸ σοφὸν τῶν δεσποινίδων φύλον
σκεπάζεται μὲ πράσινον συκομωρέας φύλλον.
Π.—Ἂν γίνῃ δὲ κι' ἡ εὕρυνσις εἰς τὰς περιφερείας,
εὐθὺς 'στὸ τέρμα φθάνομεν χρυσῆς εὐημερίας
κι' ἐγὼ τρελλὸς ἀπὸ χαρὰ σὲ στρόνω εἰς τὸ ξύλο...
Φ.—Εὐδαίμων ὅστις ἐν καιρῷ καὶ ὥρᾳ καταλλήλῳ
ἐπλάτυν' ὁπωσδήποτε τὴν περιφέρειάν του...
αὐτὸς ποτὲ δὲν θὰ ἰδῇ τὴν κόλασιν τοῦ Δάντου.
Γι' αὐτὸν ἡ μέλλουσα ζωὴ καθὼς καὶ ἡ παροῦσα,
γιὰ τοῦτον τἄξιώματα, οἱ τίτλοι καὶ τὰ λοῦσα,
γιὰ τοῦτον ἡ εὐγένεια καὶ τὰ 'ψηλὰ σαλόνια,
οἱ μπάλοι καὶ τὰ γεύματα κι' ἔσθ' ὅτε τὰ γαλόνια.
Ἀλλὰ ἐγώ, βρὲ Περικλῆ, 'στὰς περιστάσεις πάσας
αὐτὸ τὸ μέγα ζήτημα οὐδέποτε σπουδάσας,
περιφρονήσεις γαϊδουριῶν καὶ ὕβρεις ὑπομείνας
καὶ τῆς περιφερείας μου τὸν χῶρον μὴ εὐρύνας,
ζῶ ἀφανὴς καὶ ἄσημος καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,
πρὸς τοὺς εὐρύνάντας αὐτὴν μεγάλον τρέφων φθόνον.
Π.—Κλεῖσε λοιπὸν τὸ ἄτιμον καὶ βρωμερόν σου στόμα.
Φ.—Εἶχα καὶ ἄλλα, Περικλῆ, νὰ σοῦ εἰπῶ ἀκόμα,
ἀλλ' ὅμως ἂς λαλήσωμεν μικρὸν καὶ περὶ ἄλλων...
Π.—Πῶς σοῦ ἐφάνη τὸ λοιπὸν ἡ ἑορτὴ τῶν Γάλλων;
Φ.—Ἐγὼ ἐπῆγα 'στὸν Μουῖ μεστὸς φιλοπατρίας
κι' ἀφοῦ ἐσυζητήσαμεν περὶ περιφερείας...
Π.—Πάλι τὴν περιφέρεια μοῦ ἔβγαλες 'στὴ μέση.
Φ.—Αὐτὸ τὸ νέον ζήτημα παραπολὺ μ' ἀρέσει.
Π.—Λοιπόν;
Φ.— Ἐπῆγα 'στὸν Μουῖ μεστὸς φιλοπατρίας
κι' ἀφοῦ ἐσυζητήσαμεν περὶ περιφερείας,
τὸν εὐχαρίστησα θερμῶς ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων,
διότι μᾶς ἐχάρισε εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον
τὴν Βερολίνειον γραμμήν, καθὼς θὰ ἐνθυμῆσαι...
Π.—Ποτὲ 'στοὺς εὐεργέτας μας ἄχάριστος δὲν εἶσαι.
Φ.—Ὁ Γλάδστων δὰ τὴν ἔπαθε μ' αὐτὴν τὴν Ἰρλανδίαν.
Π.—Καὶ δι' αὐτὸν αἰσθάνομαι μεγάλην ἀηδίαν.
Φ.—Θὰ ἔχωμεν, ὡς φαίνεται, πολλὰς ἀνωμαλίας
κι' ὁ Σώλσβουρυ Πρωθυπουργὸς θὰ γίνῃ τῆς Ἀγ- [γλίας.
Δὲν βλέπεις 'στὸν ὁρίζοντα συσσωρευμένα νέφη;
Π.—Δὲν βλέπω τίποτα μωρέ...
Φ.— Ὅρσε λοιπόν, κενέφη
καὶ χαιρετίσματα πολλὰ 'στὴν οἰκογένειάν σου...
Π.—Ὅρσε καὶ σὺ τρεῖς ματσουκιαῖς 'στὴν περιφέρειάν [σου.